

Een Wmo-verordening, wat is dat nou?

Een WMO-verordening is een gemeentelijke regeling waarin de regels en beleidskeuzes staan beschreven voor de uitvoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). De Wmo is een Nederlandse wet die gemeenten verplicht om ondersteuning te bieden aan inwoners die hulp nodig hebben om zelfstandig te kunnen wonen en deelnemen aan de samenleving. Denk hierbij aan ouderen, mensen met een fysieke en/of verstandelijke beperking, etc. Met de juiste hulp en ondersteuning kunnen veel mensen volwaardig meedoen aan de samenleving en dat noemen we een inclusieve samenleving.

De wet richt zich onder andere op:

1. Huishoudelijke hulp (dit is niet hetzelfde als de medische thuiszorg of wijkverpleging!).
2. Begeleiding en dagbesteding.
3. Aanpassingen in huis.
4. Vervoersvoorzieningen.
5. (in sommige gevallen) jeugdzorg.

In de Wmo-verordening legt een gemeente vast:

1. Voorwaarden voor ondersteuning: wie komt in aanmerking en wat zijn de criteria om in aanmerking te kunnen komen voor de gevraagde ondersteuning (wanneer komt iemand in aanmerking voor bijvoorbeeld een scootmobiel of traplift).
2. Procedure hoe inwoners ondersteuning kunnen aanvragen: het doen van een melding en/of een keukentafelgesprek (of een combinatie van de melding en het keukentafelgesprek).
3. Soorten voorzieningen: welke hulp en hulpmiddelen beschikbaar zijn (bijvoorbeeld algemene voorzieningen of maatwerkvoorzieningen).
4. Eigen bijdrage: of en hoeveel iemand die een ondersteuning krijgt daar voor een eigen bijdrage voor moet betalen.
5. Kwaliteitseisen: welke normen gelden voor de uitvoering van de ondersteuning.

Een Wmo-verordening verschilt per gemeente, omdat gemeenten zelf mogen bepalen hoe ze de Wmo-verordening uitvoeren. Zo is het mogelijk dat de gemeente de ondersteuning aan kan laten sluiten bij de lokale situatie en de behoefte van hun bewoners. Maar dat betekent dus ook dat in een andere gemeente hele andere regels en afspraken kunnen gelden. Dit merken inwoners bijvoorbeeld als ze verhuizen naar een andere gemeente.

Ten gevolge van de vergrijzing is er de komende jaren een toename in het aantal aanvragen voor hulp. Bij de aanbieders is het probleem dat er steeds minder mensen zijn die het werk uitvoeren (o.a. door personeelstekorten). Dat vraagt van ons als inwoners dat we kritisch moeten zijn en goed moeten kijken naar de doelmatigheid van de ondersteuning. En dat het doel niet moet zijn zo goedkoop mogelijk inkopen van ondersteuning, maar te durven blijven kiezen voor de kwaliteit. Goedkoop is duurkoop. Soms kan een in eerste instantie duur hulpmiddel er juist voor zorgen dat er op de lange termijn veel minder hulp nodig is en dan is dat hulpmiddel helemaal niet zo duur.

Beleidsstukken die gaan over mensen met een beperking/ziekte worden vaak geschreven zonder hen erbij te betrekken. Daardoor worden richtlijnen en regels opgesteld die niet

Een Wmo-verordening, wat is dat nou?

aansluiten bij de wensen en behoeften van iemand met een beperking/ziekte. *In Beweging* pleit daarom voor de inzet en adviezen van ervaringsdeskundigen bij het bepalen van beleid, de inrichting van de uitvoering en de evaluatie van de Wmo-verordening. Wil jij je ook inzetten of meedenken? Word lid van *In Beweging*.